

єсли дenna праця виносить 8 годин.

Є се не лише потрібною, але і конечною річию для нас ставити опір і атакувати капіталістів в щоденній борбі, позаяк щоденні побіди і поражки учать нас про нашу силу і бессиле. Беручи участь в боротьбі, учимося як нам треба бороти ся. Учимося нових тактик в боротьбах, які програємо. Клясова солідарність виробляється тоді, коли виступаємо як кляса.

Навіть борба яку ведуть юнії проти працьодавців учить робітників солідарності, бо таку боротьбу звичайно програється і практичний досвід учить робітника про потребу масової організації.

Є такі випадки, що заводові юнії злучать разом працюючих робітників в певнім фаху, т. е. створять монополь або робітничий "трост" і при помочі юнійних постанов ограничать скількість робітників, що учаться одного фаху. Маючи за собою економічну силу, такі юнії можуть здобути для своїх членів підвищку платні і коротші години праці.

В ниніших часах по цілім світі, де лише основою вартості є золото, робітники домагаються і загально здобувають підвищку платні. Се діється так для того, що вартість золота зменшується і воно є вимірюване за менше число товарів як давніше, а через те й зростає дорожнеча житевих потреб.

А що удержане робітника коштує більше, то він дістає від капіталіста підвищку платні. Так само власитель коня мусить платити більше за його удержане якщо тільки ціна сіна і вівса піднесе ся в гору.

Робітники, злучені в заводові юнії, здобувають підвищку платні, але не з причини клясової свідомості, а тільки з причини посадання монополю в певній галузі праці. Треба однаке звернути увагу на те, що кожда борба, яку ведуть робітники, причиняється також і до зросту клясової свідомості.

Нинішні машини усувають потребу нанимання фахових робітників. Робітники, що посадили давніше фах, займають місця нефахових, а нефахові остаються без заняття а часами і навпаки. Капіталіст бере до праці того, хто за наймен-